

Herdabrev av ärkebiskopen av Olomouc och metropoliten av Mähren Jan Graubner, Storprior av den tjeckiska Magistrala delegationen

Herdabrev inför advent

Nu går vi in i adventstiden som är ovanligt kort i år. Det innebär att vi har mycket lite tid för julförberedelser och då tänker jag inte bara på konkreta åtaganden, utan främst på att andligen förbereda oss för Frälsarens ankomst i den rådande världssituationen.

Av människor som tagit avstånd från Gud hör jag ofta att de slutat tro därför att de inte har haft någon nytta av tron eller för att deras förhoppningar på Honom inte infriats. De har troligen en felaktig uppfattning om Gud. De har föreställt sig Honom som ett verktyg, som en tjänare och en hjälp för att uppnå personlig lycka och framgång. De har inte upptäckt Hans storhet eller insett att den största mänskliga lyckan är att stå på Hans sida, att vara i Hans tjänst, att sätta Honom högre än sig själv och ge Honom företräde framom sig själva. För den som har upptäckt Gud, som enligt bibeln är Kärlek, han längtar efter honom, han vill ta emot Honom. En gång frågade jag en person som stod i begrepp att förlova sig och som hade problem med sin tro på Gud: "Vad är kärlek för dig, en produkt av ditt hjärta eller någonting som är utöver dig och är utan gränser men som uppfyller ditt hjärta?" Han svarade att han var helt övertygad om att kärleken är oändlig. Då sa jag till honom: "Den oändliga kärleken kallar bibeln för Gud. När du öppnar dig och vill älska Honom utan att vänta dig några vinningar för egen del, då blir Gud en del av dig. Du kommer inte att se honom men du ska förnimma honom." Den här upplevelsen behöver var och en av oss och den är inte svår att ta till sig. Det räcker att utföra kärleksfulla handlingar, och göra det utan belöning. Om du älskar Gud som är kärlek, då är Han i dig och verkar till och med genom dig, du blir hans medarbetare och du bidrar inte bara till att världen blir bättre utan även till att bygga Hans rike på jorden. Om vi ser oss omkring måste vi medge att det är mycket som har blivit bättre såväl inom kyrkan som i samhället. Det är bra att kunna glädja sig åt det och vara tacksam mot alla som har bidragit till det. Tacksamhet är av största vikt, den bara inte berikar utan kan även lösa många konflikter och till och med förhindra uppkomsten av sjukdomar.

Men samtidigt måste vi inse att allt omkring oss inte är i ordning. Vi hör från många håll att det är ont om människor, det saknas arbetskraft och den orsak som man förtiger, är den låga nativiteten i vår nation. Arbetsgivare söker med ljus och lykta efter arbetsföra utlänningar, men en stor del fruktar för deras ankomst. Vi kan se hur landets ekonomi blir bättre, men vi klarar inte av att älska varandra och att tjäna samhället utan förbehåll. Som ett mantra upprepar vi att inget kan fås gratis. Jag inser sanningen i detta men ser ett allvarligt problem i det: Pengarna har blivit vår gud, han är allenarådande och utan honom går det inte att göra något. Men detta är inte den kristna Guden. Den Heliga Skriften säger att Gud är villkorslös kärlek.

I höstas följde jag en stor grupp pilgrimer till Lourdes. Där blev jag hänförd av de frivilliga, i alla åldrar, de flesta unga och vackra människor, som betjänade de sjuka. Bland tiotusentals deltagare fanns det ca sexhundra rullstolsbundna som blev omhändertagna av de frivilliga, omkring ett tusental. När jag undrade över detta fick jag veta att de som arbetar frivilligt här varje år inte bara betalar för sin resa hit utan även för sitt uppehälle i ca en vecka. För att ha råd med detta måste de först tjäna pengar på sommarjobb, man sa mig att kyrkan är fattig så man gör detta för sitt stift och sitt land. Förutom ungdomarna fanns det också vuxna som arbetade med detta på sin sommarsemester. Jag lade märke till att det sjöd av liv överallt. Jag måste intyga att upplevelsen av pånyttfödelse kändes var jag än befann mig. Jag märkte att inte enbart uppenbarelser och undren som där skett, och som Lourdes är känt för, utan även närvaron av kärlek mellan deltagarna drar till sig människor dit.

Denna icke vinstgivande tjänst som utförs av kärlek är inte bara ett läkemedel för familjer i nöd utan även en hjälp för hela samhället. Om den kärleksfulla Guden blir mer närvarande i våra liv, försvagas den gud som också kallas Mammon, han som förstör mänskliga relationer och sprider korruption. Om kärleken inom familjer blir viktigare än pengar, då föds det säkert flera barn och dessa får en bättre uppfostran eftersom föräldrarna kommer att ha mer tid för barnen. De blir psykiskt och fysiskt mognare om de uppfostras i harmoniska familjer. Då kan den unga generationen bli en garanti för mänskligt hopp och vi kan få fler som deltar i vårt gemensamma arbete. Jag kände en uppriktigt glädje när jag fick höra om det beröm som det nyss avslutade årliga ungdomsmötet i Olomouc hade fått. De deltagande ungdomarna visade sig vara framstående på olika sätt. Jag hoppas att sådana som de nu skulle kunna utgöra en majoritet. Detta skulle kunna förverkligas och situationen kunde ändras till det bättre om vi i vårt vardagsliv öppnade oss för den kristna Guden, Gud av kärlek, om vi lämnar de falska gudarna som står för pengar, egendom, upplevelser, bekvämligheter och nöjen, det som många nu har som det högsta målet. Vila är nödvändigt. Ekonomin är viktig. Rättvisan kräver en rättvis lön. Men alla dessa faktorer kan inte ersätta det inflytande som den osjälviska kärleken ger. Julen kallar vi för kärlekens helg för att vi under den får uppleva den utomordentliga kärlek som Gud ger oss.

Jag önskar att vi kunde använda dagarna i advent för att öppna våra ögon för att se den mängd av möjligheter till gärningar av osjälvisk kärlek, öka förmågan till förlåtelse, att uppriktigt hjälpa främmande människor, att ha tålamod och tid att lyssna på dem, att tro på deras goda avsikter, eller till att bara hälsa på en människa som vi egentligen inte har någon vinning av. Vi ska låta andra gå före i dörrarna, hänsynsfullt släppa fram en bil som verkar ha bråttom. Vi har dagligen många tillfällen för att låta Gud verkar via våra osjälviska gärningar. Guds närvaro gör världen vackrare och vi kan på det viset uppleva Julen hela året om.

Jag önskar er stor framgång i denna er strävan och att ni får skörda frukterna av er delaktighet för att göra världen ljusare. Jag tackar alla som vill bjuda vår Frälsare till oss för att vi ska kunna göra mera gott än tidigare, låt vårt engagemang för advent bli till glädje för många.

Med välsignande hälsningar,

Mons. Jan Graubner

Arkebiskop av Olomouc

Metropolit av Mähren

Storprior i tjeckiska Magistrala delegationen